

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 32. Imperatoris alloquium Mediobarbo Legato Apostolico denegatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII. ne eadem Tibi accidant, si eorum vestigia
A. C. 1720. *premas: Grates pio eorum affectu re-*
 pendens Legatus, hæc respondit, *non*
 ardentius desidero, quam Imperatoris
 gratiam, qua, ne me indignum re-
 dam, omnem impendam sollicitudinem
 Ergo, subjungere Mandarinum, tua
 titia paucis verbis scriptotenus complectens
 mox igitur Mediobarbus hæc scripsit
 Debeo humiliter supplicare nomine summi
 Pontificis Majestati suæ, ut permittat
 hoc suo vastissimo Imperio religionem Chri-
 stianam in sua puritate, permittendo, ut
 Christiani, qui sunt in hoc Imperio, libere
 observent Constitutionem Pontificiam, quæ
 incipit: Ex illa die, atque ut permittat
 mihi, exercere partes Superioris omnium
 Missionariorum, qui sunt in Sinit.

Accepta hac scheda Mandarinum, prius
 quam abirent, Cantonensibus Mandari-
 rinis, qui Legatum comitabantur, præ-
 ceperunt, ut eundem ad villam quæ-
 dam tertio lapide ab Urbe Chumy
 distitam, ubi Imperator agebat, de-
 cerent.

§. XXXIV.

Imperatoris alloquium Mediobarbo Le-
gato Apostolico denegatum.

Postquam Mediobarbus Patriarcha
 Legatus ad præfatam villam per-
 venerat

Vian l. c.
pag. 49.
Du Halde
l. c. p. 155.

venerat, quatuor illi Mandarinum rursus ^{Sæc. XVIII.}
 reversi die vigesima sexta Decembris ^{A. C. 1720.}
 dulciaria arborumque fructus ab Imperatore submissos eidem obtulere, ac paulopost illum monuerunt, ut Imperatoris responsum ad ejus petita excepturus, in genua procumberet: quo facto Mandarinum exposuere, quod Imperator primæ annueret petitioni, ea tamen lege, ut omnes Europæi seniores, artibus conspicui, & Imperatoris obsequio utiles in Sinis remanerent, eisque licitum esset, Constitutionem Pontificiam observare, nullatenus vero Sinenses ad illius observantiam adigerentur, ceteros vero omnes Europæos nunc in Sinis agentes Legatus secum in Europam reduceret, ibidemque eis Constitutionem promulgaret, illorumque Superiorem ageret: alio autem modo Imperator Constitutionem utpote irrevocabili suo decreto contrariam observari, nullatenus permittere valeret. Secundo responderunt, omnium harum contentionum promotorem fuisse Maigrotum, quem Legatus secum Sinas conducere debuisset, ut suorum dogmatum rationem redderet. Tertio, quod Imperator Legatum omni honore cumulare statuerit, ob præfatos tamen duos articulos suæ legi omnino contrarios eum nequidem suo

Sæc. XVIII. suo alloquio dignaturus esset. Hæc
A. C. 1720 percipiens Legatus respondit, acerbi-
 fimo se cruciari dolore, eoquod sua
 Majestatis gratia atque alloquio excu-
 deretur, de cetero autem se Ma-
 rotum secum non adduxisse, partim
 quod decrepitæ esset ætatis, partim
 Imperatoris jussu e Sinensi Imperio
 jectus fuisset, & ad condendam Co-
 stitutionem, quam solus Pontifex utra-
 que parte per plures annos diligentis-
 me, mature & exactissime audita se-
 xit, nullam omnino partem habuisset.
 se igitur summis precibus suam Maje-
 statem obtestari, ut hæc saltem Pontificias
 literas referare dignaretur, quibus pe-
 lectis, cognitaque Pontificis mente
 tiones, ob quas Constitutionis obse-
 vantiam exigere, eoque fine hanc le-
 gationem adornare statuisset, Impera-
 tor absdubio ratas habiturus esset. Ad
 hæc responderunt Mandarinum, Impera-
 torem ægre Pontificias literas acceptu-
 rum, si Legatus Constitutionis obse-
 vantiam insistere non cessaret, quin
 in proximo esse, ut Imperator eum in
 Europam reverti juberet, eoquod ne-
 gotium, ob quod Sinas venisset, eidem
 permolestum accideret; si enim Pon-
 tificis decreta cum Regni sui ritibus &
 legibus consistere nequirent, nec etiam
 religio Christiana in ejus Regno consti-
 tatur.

stere poterit; consultius igitur fore, ut Sæc. XVIII.
 ipsemet cum suis donis protinus Can. A. C. 1720.
 tonem reverteretur, cunctosque secum
 Missionarios duceret; considerata enim
 Imperatorii animi constantia conclama-
 tum esse de Constitutionis observantia:
 Ad hæc Legatus, quo Vulcano hæc
 fulmina fuissent procusa, haud igna-
 rus, Mandarinos rogabat, ut saltem
 Pontificis literas Imperatori tradere,
 eumque ad eas perlegendas inducere
 vellent, *infelicem me!* exclamabat Le-
 gatus, *novies mille leucarum iter incre-*
dibili molestia jussu Pontificis confeci, &
nec Imperatoris conspectum subire, nec hæc
Pontificis literas eidem tradere permittor!
 His dictis sibi Imperatoris responsa
 scriptotenus tradi petiit, ut inter lacri-
 mas, fervidasque ad Deum preces ea,
 quæ magis expedirent, decernere
 posset.

Hanc dilationem ratam se habere
 simulabant Mandarini, spe freti, Le-
 gatum post maturam rei-deliberationem,
 fusasque ad Deum preces absdubio Im-
 peratoris voluntati cessurum: postea ab-
 euntibus Mandarinis Legatus convo-
 catis omnibus Missionariis, atque in-
 tonato Hymno, *Veni creator Spiritus*
 &c. quid decernendum, exposuit. Cen-
 sebant omnes, salva Constitutionis sub-
 stantia, ejusque observantia cuncta esse
 ten-

Sæc XVIII. tentanda, ne pia Pontificis desideria
A. C. 1720. suo careant effectu, nec tota simul Mis-
sio in uno momento destrueretur.

§. XXXV.

*Alia molestia Legato Apostolico
irrogata.*

Die vigesima septima ejusdem Mensis
is iidem quatuor Mandarini Imperatoris
responsa literis mandata Legato attulere,
ac præsentate P. Ludovico Pat. Sinensi
Jesuita soli Patri Pereire cognito, Imperatoris
jussu Mediorum exprobrarunt, quod sua
Majestas Patrem Provanam cum suo socio in
Europam ablegasset, de iis vero per integros
duodecim annos nulla allata fuisset
notitia, nec etiam hic Patrem tanquam
Imperatoris Legatus Romæ debito honore
exceptus, nec pro Legato agnitus fuisset,
proin nec ipse pro Pontificis Legato ab
Imperatore habendus: de cetero, cuncta hæc
Imperator adhuc dissimulare vellet, si ipse
rem gratam, nec ejus decretis atque
Imperatorum legibus contrariam mutaret,
secus vero nec ad ejus conspectum
admittendus, nec pro Legato retinetur
habendus, imo Imperator statuisset,
ipsum cum omnibus Europæis, qui hunc
in finem altera die ad hanc domum